

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1547/2024
20.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролуба Томића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Есада Дуљевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.14/24 од 16.05.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 - 445/24 од 03.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Есада Дуљевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.14/24 од 16.05.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1 - 445/24 од 03.09.2024. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К.бр.14/24 од 16.05.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује уз примену мере електронског надзора. Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-445/24 од 03.09.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Вишег суда у Новом Пазару К.бр.14/24 од 16.05.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Есад Дуљевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, док у осталом делу нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али из образложења захтева произилази да указује и на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Ово стога што наводи да изрека пресуде не садржи објективне елементе бића кривичног дела, односно не садржи опис начина на који је окривљени набавио предметни пиштољ и начина на који је те предмете носио, тим пре што га је носио 14,40 минута на истом месту. Према ставу браниоца, проистиче да је окривљени извршио основни облик кривичног дела набавком предметног пиштоља.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, у изреци пресуде је наведено да је окривљени АА, у време, месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, „у стању урачунљивости, свестан свог дела чије извршење је и хтео, уз истовремену свест о забрањености свог дела, супротно одредби чл.5. ст.2. Закона о оружју и муницији, неовлашћено набавио и носио конвертибилно оружје, на тај начин што су полицијски службеници...након што су зачули неколико пуцња из оружја дошли на место..., док се АА приметивши присуство полиције дао у бекство са места одакле је одбачен пиштољ..., за који пиштољ је балистичким вештачењем...утврђено да је функционално исправно конвертибилно оружје, те да није имао дозволу надлежног органа за држање и ношење.“

Чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде садржи сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је овај окривљени правноснажно оглашен кривим, па су супротни наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране овога суда, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Есада Дуљевића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведене у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић